

mange Medborgeres huuslige Forhold, giver Udkastet Krav paa den nøieste Overveielse. Det har ikke mindre været det almindeligere Spørgsmaal, om det overhovedet maatte være tilraadeligt, ved en samlet Lov at ordne det gjensidige Forhold imellem Husbonde og Tyende, der nu, ved Hjælp af de i Tidernes Løb modificerede Bestemmelser og understøttet af Billigheds-Hensyn, ikke hyppigt giver Anledning til væsentlige Ulemper, end den speciellere Drøftelse af Udkastets Paragrapher, der har vakt Tvivl og Betænklichkeiten. Hvor mange af disse der endog ere uafgjorte og vente paa deres Løsning under Sagens Behandling i Thinget, er dog Udvalgets overveieende Fleertal enigt i at ønske, at et Lovgivningsarbejde fremmes, som angaaer en saavidtig Gjenstand, at hensigtsmæssige Lovbestemmelser, som nu ere omsprede paa forskjellige Steder, blive samlede, at Lovbud, som ikke mere ere tidsvarende, blive forandrede, og at Afvigelser og Forskjelligheder, som findes i det, der er foreskrevet for Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet, blive udjævned. Der gives desuden ikke faa Bestemmelser angaaende Tyendeforholdet, som ere haardere end fornødent, for at opnaae Hensigten, i hvilken de i sin Tid ere givne, og det maatte beklages, om den Stræben efter at sikkre en mindre begunstiget Classes Stilling og fremme dens Vel, som gaaer igjennem Lovudkastet, ikke skulde komme denne til Nytte. Over Lovudkastets Indhold ville vi (Beutner, Jørgensen, Røster, Mau, Mülvad, Thalbiger) udtale os efterhaanden, som vi gjennemgaae de enkelte Paragrapher. Det maa kun være os tilladt her at bemærke, at det har forekommet os, som om den unidskjendelige Nøiagtighed og Stræben efter fuldstændigen at udtømme Materien, som overalt giver sig tilkjennde, har bevirket, at Udkastet har taget Mere med, end det just er nødvendigt, og er saaledes blevet vidtløftigere, end ønskeligt er for en Lov, der alene vedkommer Tyendeforholdet og skal benyttes af Tyendeclassen. Paa den anden Side har man havt Leilighed til at erkjende, hvormeget der i vor hidtilvarende Lovgivning savnes Adgang til en hurtig og besværlig Afgjørelse af Tyendesager; disse behand-

les og afgjøres nu som Politisager, og indskræbdes i de strengere juridiske Former, som gjør det faa tidspildende og kostbart at forfølge sin Ret, at den østere af den Marsag opgives. Det turde derfor ansees for ønskeligt, at en mere folkelig Deeltagelse i Afgjørelsen af Tyendesager kunde finde Sted, at der var en mæglende og i visse Tilfælde dømmende Autoritet i hvert Sogn eller for visse noget større Districter, for hvilke Tvistigheder imellem Husbonde og Tyende kunde paatales. Undertegnede driste sig ikke til at fremsætte et bestemt Forslag i den Retning; det vil berøve paa, hvorvidt den her fremsatte Tanke finder Thingets Bifald, om den vil yderligere blive udviklet. — Det maa fremdeles ansees som en Mangel, at det ingensteds findes bestemt udtalt, hvad der karakteriserer det Forhold, som afgjør, at en Person gaaer ind under Tyendelovens Bestemmelser; det er sagt i Motiverne, at det maa afgjøres efter et almindeligt Begreb, og at samtlige med Forholdet forbundne Omstændigheder maae tages i Betragtning; men, da der alligevel i een af Lovudkastets Paragrapher er foreslaaet en Bestemmelse om, hvilke Tjenesteforhold der ikke skulde betragtes som Tyendeoverenskomster, saa ligger det meget nær at henstille, om det ikke skulde være hensigtsmæssigere at opstille som en almindelig Regel, at den, som ved personligt Arbejde forretter Huusgjerning for en fast Løn, der falder til lovbestemte Skiftetider eller efter Udløbet af en vis paatagen Tjenestetid, hvilken dog ikke maa være kortere end 1 Maaned, henregnes til Tyende.

§ 1.

Imod den første Bestemmelse i denne § og især imod den dertil knyttede Udtalelse i andet Punktum har der reist sig den Betænklichkeit, at det strider imod Etik og Brug at paalægge de Personer, der ere yngre end 18 Aar, at skaffe Faders eller Bærges Samtykke til Indgaaelse eller Ophævelse af Tyendeforhold. Nu anseer enhver confirmeret Person sig berettiget til at bortfæste sig, og Husbonden tager ikke i Betænkning at antage en saadan i sin Tjeneste, betale ham Løn og tage imod hans Opsigelse. Tyendefællskabets eiendommelige Na-